

**PITER
DŽEJMS
NEDOVOLJNO
MRTAV**

Prevela
Žermen Filipović

Laguna

Naslov originala

Peter James
NOT DEAD ENOUGH

Copyright © Really Scary Books 2007
Translation copyright © 2011 za srpsko izdanje, LAGUNA

Od istog autora
SASVIM JEDNOSTAVNO
LEPI LEŠEVI

Za Bertija, Sutija i Fibi

1

Na mrak je dugo trebalo čekati, ali vredelo je. Uostalom, njemu to i nije predstavljalo problem. Kad u životu nemaš bogzna šta, zaključio je, vremena imaš koliko hoćeš. A on je, mereno vremenom koje poseduje, bio bogataš. Bezmalo vremenski milijarder.

Nešto pre ponoći žena koju je pratio skrenula je s autoputa na usamljeno ostrvce svetlosti – benzinsku pumpu Britiš petrola. Zaustavio je ukradeni kombi na neosvetljenom delu druma, netremice gledajući njena kočiona svetla. Dok ih je posmatrao, činilo se da sve jače sjaje. Crveni sjaj za opasnost, za sreću, za seks! *Sedamdeset jedan procenat žrtava ubistva strada od ruke osobe koju poznaju.* Statistički podaci su mu jurili po mislima nalik kuglici u fliperu. Sakupljao je statističke podatke, pažljivo ih pohranjivao kao večerica orahe – održavaće ga kad nastupi ona duga hibernacija uma koja će jednog dana, znao je, doći.

Pitanje je, *od tog sedamdeset jednog procenta, koliko njih zna da će za koji čas biti ubijeni?*

Znate li vi, gospođo?

Farovi vozila bleskali su mimo njega, od naleta kamiona u prolazu zaljulja se mali plavi reno na šta iza njega zazvečашe delovi vodoinstalaterske opreme. Samo su još dva automobila stajala

pored uređaja za točenje goriva – tojota što se upravo spremala da krene i veliki jaguar. Njegov vlasnik, dežmekasti muškarac u loše sašivenom smokingu, vraćao se sa blagajne i gurao novčanik u džep. Kamion Britiš petrola s cisternom bio je parkiran, a vozač u kombinezonu odmotavao je dugačko crevo pripremajući se za istakanje goriva.

Koliko je, pažljivo pogledavši, dosad uspeo da utvrdi, prostor pred pumpom snimala je samo jedna nadzorna kamera. Problem, ali rešiće on to.

Zaista se nije mogla zaustaviti na boljem mestu!

Poslao joj je nečujan poljubac.

2

U toploj letnjoj noći Kejti Bišop je s lica sklonila neurednu plamenocrvenu kosu i zevnula, osećajući umor. Zapravo, više od umora. Iscrpljenost – ali vrlo, vrlo prijatnu iscrpljenost, hvala lepo! Zagledala je benzinsku pumpu kao da je kakav vanzemaljac, postavljen na Zemlju da je zastraši, jer tako se uglavnom osećala pred benzinskim pumpama. Njen muž se uvek mučio s uputstvima za upotrebu mašina za pranje sudova i rublja i tvrdio da su napisana nekakvim stranim jezikom koji se zove „ženski“. E pa što se nje tiče, na benzinskim pumpama uputstva su na podjednako stranom jeziku zvanom „muški“.

Mučila se, kao i obično, da sa svog BMV-a skine poklopac rezervoara, a zatim se zagledala u reči „premijum“ i „super“, pokušavajući da se seti koji benzin troše njena kola, premda joj to, činilo joj se, nikad ne polazi za rukom. Ako sipa premijum, Brajan je kritikuje da je to slab benzin. Kad se odluči za super, kaže joj da rasipa novac. Ali sada ništa nije stizalo u rezervoar. Jednom rukom je držala štrcaljku, snažno pritiskajući jezičak, a drugom mahala ne bi li dozvala sanjivog noćnog radnika koji je bio za šalterom.

Brajan ju je sve više ljutio. Bila je umorna od njegovih primedbi na svakojake glupe sitnice – kao što je položaj paste za